

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עשרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק וצאני שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

נמצא בעמוד השלישי

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הח"ת

ורבקה אהבת את יעקב (בראשית כה, כח)

מובא ב'מדרש אשרי' למהר"ש קרח זצ"ל דרוש י"ח: למה לא פרסם הכתוב מיתתה של רבקה אמנו הצדקת. אמרו חז"ל כשמתה רבקה הוציאו מטתה בלילה, אמרו מאן ניפוק קמה, יצחק כהו עיניו, יעקב בבית לבן, יפוק רשיעא קמה דיימרון ליטי ביזיא (ר"ל דדים) דהכדין אינוק, עמדו והוציאוה בלילה, אף הכתוב לא פרסם מיתתה אלא מן הצד, ויקרא שמו אלון בכות, עד שהוא משמר אבלה באתה לו בשורת אמו, (ע"כ). ראה כמה צער סבלה אותה צדקת על אותו רשע, עד שהיה במעיה היה מפרכס לצאת כשהיתה עוברת על פתחי ע"ז שני ויתרוצצו הבנים בקרבה, ועליו אמר הכי זורו רשעים מרחס, גדל מעט נעשה יודע ציד לצוד את הבריות, איש שדה ללסטם את העוברים ואת השבים, גדל יותר גדלה רעתו עד לבסוף עע"ז וש"ד וג"ע, לא הספיק לצערה במעשיו אלא שהביא לה נשים רעות להוסיף לה צער דכ' ותהיין מרת רוח ליצחק ולרבקה, וכי אם לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים. ולא די כל זה אלא אפי' במיתתה גרם לה למעט כבודה ולהוציא מטתה בלילה. אמר הקב"ה לעשו הרשע, רשע כך גומלים בנים לאבותם, חייך אני פורע לך שלסוף מת מיתה מנוולת ע"י חושים בן דן דמחיה ברישיה ונתרן עיניה אכרעיה דיעקב. אמר לה הקב"ה כשם שאת אוהבת ליעקב הצדיק דכ' ורבקה אוהבת את יעקב, כך אני אוהב אותו דכ' ואהב את יעקב, וכשם שאת שונאת עשו הרשע כך אני דכ' ואת עשו שנאתי, מה אני סובל כביכול צער עם בניו של יעקב דכ' עמו אנכי בצרה אף את סבלי עליהם צער, ולא עוד עתיד זרעו של עשו לגזור שמדות ולהמית לצדיקים מיתה מנוולת ולפי סבלי ניוול במיתה. כשמתה ישב לו יצחק בזוית ביתו בוכה ומקונן עליה, ומה היה מקונן עליה אוי על ענייה זו כמה סבלה צער וכמה הגיעוה יסורין, בתחלה כי עקרה היא ולבסוף קצתי בחיי למה לי חיים מפני מעשיו של עשו, ענייה זו לשוא שימרה, כמה נצטערה על יעקב הצדיק ולבסוף לא ראתה בחופתו ובהצלחתו ובזרעו הישרים והתמימים, אהה עליך רבקה הצדקת אהה עליך רבקה הנביאה, עליך הכי' אומר כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות, כיצד את מוצא אביה רמאי ואחיה רמאי ואנשי מקומה רמאים דכ' בת בתואל הארמי מפרן ארס אחות לבן הארמי, וזו הצדקת יצאה מביניהם הוי כשושנה בין החוחים. (עיי' ב"ר ס"ג).

אמר הקב"ה למלאכי השרת אתם גמלתם חסד עם שרה הצדקת כשמתה בואו ונגמול חסד עם צדקת זו שנכנסה לביתה של שרה ומלאה מקומה, דכ' ויביאה יצחק האהלה שרה אמו, מהו האהלה שרה אמו כיון שנכנסה לביתה של שרה, כאלו שרה קיימת, כיצד כל ימים שהיתה שרה קיימת היה ענן קשור על פתח אהלה וכיון שמתה פסק אותו ענן וכיון שבאת רבקה חזר אותו ענן, כל ימים שהיתה שרה קיימת היו דלתות פתוחות לרווחה וכיון שמתה פסקה אותה הרווחה, וכיון שבאת רבקה חזרה אותה הרווחה, וכל ימים שהיתה שרה קיימת היתה ברכה משולחת בעיסה וכיון שמתה שרה פסקה אותה הברכה, כיון שבאת רבקה חזרה, כל ימים שהיתה שרה קיימת היה נר דלוק מלילי שבת ועד לילי שבת, וכיון שמתה פסק אותו הנר וכיון שבאת רבקה חזר. (ב"ר ס'). מיד פתחו עליה בשורה שקר חזן והבל היופי אשה יראת ה' היא תתהלל. אף יעקב אבינו כשבאת לו השמועה עמד וקבץ בניו ועשה לה מספד גדול, אמר יעקב לבניו בכו על אותה הצדקת וספרו עליה שלי ושלכם שלה הוא, כלום מי גרם לי להיות איש תם יושב אהלים, אלא היא שהיתה משדלת אותי בדברים ומוליכה אותי לבית המדרש וחנכה אותי במצוות. כלום מי גרם לי לזכות לאותן ברכות בעה"ז ולעה"ב אלא היא דכ' ועתה בני שמע בקולי וכי' והבאת לאביך ואכל בעבור יברכך לפני מותו, כלום מי גרם לי לחיות בעולם ולהוליד כל אלו התולדות ולהשיג כל אותה הטובה אלא היא דכ' ועתה בני שמע בקולי וקום ברח לך וכי' הרי שכולנו תלויים בזכותה, עליה הכי' אומר קמו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה. אשריו מי שהוא צדיק אשריו מי שהוא ישר. אשריו מי שהוא עניו אשריו מי שהוא אהוב ליוצרו, אשריו מי שהוא נחמד למלכו, אשריו מי

המשך בעמוד הבא

יתגברו משפע בריכה העליונה, המגדלים תשבי' לתורה והיראה, בדרך ישראל סבא מסורת תימן העתיקה, המלמדים המסורים הרבנים החשובים של ת"ת עשרת חיים יח"ד שיראו ברכה בעמלם, ולא יצא היו מכשול מתחת ידם, ויתקיים בהם וגב"ב אין פרץ ואין יוצאת ברחובתם, ויארצו ימים ושנים ורעננים אכ"ד

בנתיבי החינוך

המשך מהעמוד הקודם

שגוחין דרכיו ורצויין מעשיו, אשריו ואשרי חלקו. עכ"ל.

כל זאת העלנו לסיבת מאמרנו, וגם לע"נ האשה הצדקת מדור ראשונים שנהגה כאמותינו הקדושות, ונלקחה לעולם שכולו טוב בשבוע האחרון מרת סעדה בת יוסף ע"ה.

ובגמרא (יבמות סב:) מבואר דברי החכם מכל אדם שלמה המלך ע"ה. תניא רבי יהושע אומר, נשא אדם אשה בילדותו ישא אשה בזנותו, היו לו בנים בילדותו יהיו לו בנים בזנותו, שנא' (קהלת יא. ה) בבקר זרע את זרעך ולערב אל תנח ירך כי אינך יודע אי זה יכשר הזה או זה ואם שניהם כאחד טובים. ע"כ. והשאלה נשאלת, איזה מן דברי חכמה אלו, מה יהיה עם כל שאר ילדיו שלא ילכו בדרך ה', לא רק שלא יועילו אלא אף יקלקלו ויזיקו לעצמם ולעולם?

עוד מובא בגמרא (ברכות י.) כאשר בא ישעיה הנביא לחזקיהו המלך ואמר לו (מלכים ב. כ. א) כה אמר ה' צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה וגו', מאי כי מת אתה ולא תחיה? מת אתה בעולם הזה, ולא תחיה לעולם הבא. אמר ליה [לון], מאי כולי האי [למה כל זה]? אמר ליה [לון], משום דלא עסקת בפריה ורביה [שלא התחתן]. א"ל, משום דחזאי לי [שראיתני] ברוח הקדש דנפקי מינאי בנין דלא מעלו [שיצאו ממני בנים שלא ילכו בדרך ה']. א"ל, בהדי כבשי דרחמנא למה לך מאי דמפקדת איבעי לך למעבד ומה דניחא קמיה קודשא בריך הוא לעביד ובסתרים של הקב"ה למה אתה מתערב, מה שאתה מצווה להתחתן אתה צריך לעשות, ומה שנח להקב"ה הוא יעשהו. אמר ליה [לון], השתא הב לי ברתך אפשר דגרמא זכותא דידי ודידך ונפקי מינאי בנין דמעלו ועכשיו תן לי בתך, אפשר שהזכות שלי ושלך יגרמו שיבואו בנים צדיקים. א"ל, כבר נגזרה עליך גזירה. א"ל, בן אמוץ כלה נבואתך וצא, כך מקובלני מבית אבי אבא אפי' חרב חדה מונחת על צוארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים. ע"כ.

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

לרפואת והצלחת
הרה"ג יחיאל בן
יוסף גרפי
בשכחע"י

אלוהי יחיאל
שניהם ב-4 פתחו
הוא לשבת והוא לגמי
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

פתרונות 'לפרשת חיי שרה'
אחודה חידה! ללון (בראשית כד. כג),
ללין (שם שם כה), יעויין ברש"י שם.
הזוכה בהגרלה: יאיר טיירי.
מי בתמונה: שבוע אחרון לפתרונה!

חזקיה נרתע מלהתחתן כדי שלא יביא בנים רשעים לעולם, אך ישעיהו משיב לו אל תתערב בחשבונות שמים. אדם צריך לידע שמחובתו לעשות את המוטל עליו, וכפי שמספר המדרש שאחר שקיבל חזקיה את דברי ישעיה, נשתכנע ישעיה ונתן לו בתו, ונולדו לו שני בנים, מנשה ורבשקה. וכאשר לקח חזקיה את בניו על כתפיו לבית המדרש, אמר אחד לחברו, רואה אני שראוי לצלות דגים בגולגולת של ראש אבא. השיב לו אחיו, אני רואה שהיא ראויה להקריב עליה ע"ו. זרק חזקיה אותם מן כתפיו לארץ. ומנפילה זו מת רבשקה. אך התוצאה אינה תלויה בידו של האדם, שהרי מנשה גדל וחטא והחטיא את הרבים והעמיד צלם בהיכל ושפך דם חינם והרבה פשע עד לאין ערוך כידוע.

ושורש דברים אלו נמצא כבר אצל אבותינו הקדושים, שמאברהם יצא ישמעאל וזהו אמת שלבסוף עשה תשובה, אך רוב חייו בעוון ובעלילות לרוב ב"מו. ומיצחק יצא עשו, על אף כל החינוך וההשקעה הרבה שנתנו הוריהם בהם. ומילא על ישמעאל יכול אדם לטעון שאחרי הכל אמו היתה רשעה וגידלתו בסתר לדרכים מקולקלות ואכמ"ל. אך מה ישיב אדם על עשו אשר גדל בבית של תורה וחונך לתורה גם ע"י אביו וגם ע"י אמו? אלא טעם הדברים מובא בספרים הקדושים שהוא מטעמים עליונים וכמוסים והחופ"ש בספרים ירווה צמאוונו. אך מזה נלמד ביאור דברי הנביא ישעיה 'בהדי כבשי דרחמנא למה לך'. וכן תתבאר חכמת שלמה המלך באמרו 'בבוקר זרע זרעך' וגו'.

אך עכ"ז אין זה מתיר לאדם להתנער או להקל בחינוך בניו לתורה ויראה, וכפי שעשה חזקיה שהרימם על כתפיו לבית המדרש, וחבטם ארצה כשדיברו ליצנות. ולמעלה בקודש יצחק אבינו ורבקה אמנו. וכמו כן אין לו לאדם לחיות ביסורי מצפון אם באמת חינוך בניו לתורה כפי הנדרש ממנו. וירבה בתפילה לצור קונו שלא יהא פרץ ויוצאת מביתו, ויה"ר שישמע המרחם תפילותינו אכ"ר.

מחידושי רבותינו

ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו וכו' ורבקה אוהבת את יעקב (בראשית כה. כה)
יש לדעת היאך יצחק אבינו אהב את עשו הרשע, ולא אהב את יעקב שהיה יושב אהלים ועוסק בתורה ובעבודת השם יתברך. ועוד אמר כי ציד בפיו וכי יצחק אבינו הולך בתאות עולם הזה או שאין לו מה לאכול משלו עד שיצטרך לעשו שיתן לו. ואפשר לומר שלא נעלם מיצחק אבינו על פי רוח הקדש אשר בקרבו, מעשה עשו ותכונתו, ושהיה מצד סטרא אחרא, וגם היה משונה מכל אדם במה שנולד שלם בשער זקנו ושפמו ושניו. אלא שהיה רואה שיש בו כללות נשמות גדולות וקדושות שיצאו ממנו, והם הגרים היוצאים מחלציו, שבלע אדם דקליפה. והם מרפ"ח ניצוצי הקדושה שנפלו ששרשן מע"ב ס"ג מ"ה ב"ן. ומצד זה היה אוהב יצחק את עשו. ונודע שבטבע האב לאהוב את בנו אהבת תענוג ושעשוע, לא כאהבה שאוהב את

המשך בעמוד הבא

לרפואת שירה בת נח לוי בשכחע"י	לרפואת שושנה בת יחיאל רייבי בשכחע"י	לזש"ק תומר ישראל בן יעקב ואודליה בת מנשה	לרפואת יוסף בן משה דנין בשכחע"י
-------------------------------------	---	--	---------------------------------------

מהליכות אבותינו

קירוב הרחוקים והעצמת
התורה בעיניהם

כשעלו אבותינו ארצה, עברו שממה רוחנית, ובדרכים שונות ומשונות בני בליעל גזלו ילדיהם למשכס ולחנכם במקומות טמאים, ואכן רבים וטובים מבני עדתינו נפלו וירדו לדרך חתחתים היי. עכ"ז לא מאסו זקיננו הקדושים בילדיהם הנושרים אלא משכסם אליהם בעבותות אהבה, ואכן רבים שבו לדרכי אבותם, ברוך המרחם. ויש שחלק מילדיהם ירדו וחלק שמרו ואף עלו ונתעלו. וגם בזאת עשו זקיננו וזקנותינו בחכמה, שבאהבה קירבו כולם לאין יוצא מן הכלל, אלא שהראו הערכה והערצה רבה למי שיותר שימר והקפיד בדרך התורה והיראה. וכמובן הדבר גרם שגם אחיו הבינו והעריכו את התורה הקדושה, ואחיהם המקפיד ביתר עוז גדלה מעלתו בעיניהם. אשרינו אנו הקטנים יוצאי חלציהם שזכינו לראות דברים אלו בעיננו וחשים אנו דברים אלו עד עתה, ויה"ר שנזכה להעביר ולהנחיל כן לבנינו, אמן.

סדר לזית אשה

מתוך שעה י"ד סי' ק"פ ה"ב ועיני יצחק שם למרן הגר"י רצאבי שליט"א
כבוד האשה, קבורתה. שנאמר (במדבר כ', א'. וע"ע מדרש הגדול (דף תת"כ) ואור האפילה ומדרש החפ"ן, על פסוק (בראשית מ"ח, ז') מתה עלי רחל וגו' ואקברה שם וגו'). ותמת שם מרים ותיקבר שם, סמוך למיתה קבורה. לפיכך מנהגינו באשה שמתה, שאין עושין לה כל הסדר הנז"ל ואין מניחין מטתה ברחוב להספידה, אפילו אשת גדולי הדור (ידוע. והוא כדן המבואר במשנה מועד קטן דף כז. אין מניחים את המטה ברחוב וכו' ושלנשים לעולם, מפני הכבוד. ועיין עוד ברמב"ם פ"ב הל"ה, ובשלחן ערוך סימן שנה, ורי"צ גיאת במאה שערים חלק ב' דף נ"ט. ובגשר החיים פרק י"ג אות ח' ובחלק ב' פרק ט' אות ג' על מנהג האשכנזים שמספידין גם נשים אפילו ברחוב, הגם שנראה כי זה נגד משנה מפורשת במועד קטן וכו'). וגם אם בזמננו כעת לא שייך הטעם שקרובה לניול, הנה חכמי תימן נתנו טעם נוסף, מפני שבחיה היתה כלי לטומאה בהיותה נדה, ובמותה רוחות הטומאה תאבס לשרות עליה מיד, ויותר מן האיש, כיעוין בסגולת ישראל פרשת חוקת, גבי ותמת שם מרים וגו'. ובחמ"י להרש"ש זיע"א שם, וכן בפרשת וישלח גבי ותמת רחל ותיקבר בדרך אפרתה (בראשית ל"ה, י"ט), ובפרדס רמונים שם דף ק"כ. אבל במשך השבעה, אומרים עליה מספרות ובפרט אם היא אשה חשובה, כדלקמן סימן קפ"ו סעיף ח"א. אלא מיד אחר הרחיצה והטהרה מלווין מטתה בשתיקה ובכבוד ר"אש (ויש מקומות שנוהגין לומר אז פסוקי אשת חיל) ואין עושין מעמד ומושב, ולא ז' הקפות, וממילא אין אומרים נוסח רחם נא וכו' (וכן לקטן פחות מבין י"ג שנה אין עושין מעמד ומושב ז' הקפות, לפי שעדיין לא ראה קרי [עיין שו"ת פעולת צדיק ח"א סימן נ"ג. וכן אין אומרים עליו השכבה, כדלקמן סימן קפ"ו סעיף י"ד]). אבל אומר הרב את ההיתר, ופסוק ולבני הפילגשים אין אומרים, וכן אינו אומר צור ממעונו (ויש נוהגים לומר ארבעה בתים הראשונים, דהיינו עד "הן כל ראתה עיננו" [שו"ת דברי חכמים להרש"ה סימן מ"ב. וצריך עיון הרי לא רק אח"כ מסודר בלשון זכר, אלא גם בבית השלישי "והמת יזכה בדיונו", ולנקבה היה צ"ל והמתה תזכה בדיונה, ויפגם החרו. הלכך עכ"פ יש לדלג בית זה. גם בהשכבה לאשה, יש מדרקקים להשמיט "הולך נכוח" שבסוף הפסוק יבוא שלום וגו', מפני שהוא בלשון זכר. והנה מצינו שנתעוררו המפרשים על פסוק (בראשית כ"ג, ג') ויקם אברהם מעל פני מתו, דהול"ל מתתו. וכן בתר הכי ואקברה מתי מלפני, מקבור מתך וכו'. ותירץ רבינו בחיי שם בזה"ל, מה שאמר מעל פני מתו והיא היתה נקבה, מפני שהגוף לשון זכר, ומה שימות מן האדם הוא הגוף, לא הנפש, כי היא קיימת נצחית ע"כ. וכן פירשו הראב"ע והרד"ק שם. [וע"ע במדרש הנעלם שם דף קכ"ג ע"א ודף קכ"ח ע"א, ודוק]. אבל כאן גבי והמת יזכה בדיונו אי אפשר לפרש כן דקאי נמי אאשה ולדחוק דקאי על דין הגוף, וכדאשכחן בברכות דף יח: ושבת דף יג: קשה רמה לבישר המת וכו', משום דהתם נמי לאו למימרא שהגוף עצמו מרגיש בייסורין וכמ"ש בעיון יעקב שם לא שהגוף שלמת עצמו יש לו הרגשה, אלא שקשה לנשמה בביווי הגוף יעו"ש. וכן הא דסנהדרין דף צא: ואל הארץ לדין עמו זה הגוף, אין הכוונה גופו ממש רק נפשו התחתונה שהיא כח גופו וכו' כמ"ש בספר הברית והבא בענף יוסף שם. מיהו באיש שמת שייך שפיר סגנון והמת יזכה בדיונו, כי לגבי לא דייקינן לצמצם כולי האי עיקר מובן המלה רק כלשון כולל כל השייך אליו. וע"ע בית יוסף ביו"ד סימן קע"ט לענין איסור ודורש אל המתים דשייך בגוף המת ולא ברוחו, ובלבוש שם סעיף י"ד. [וע"ע בית מועד פרק ד' הערה כ"ח]). והשכבה אומר בנוסח המיוחד לנשים, שהוא רחמנא די רחמנותא דיליה היא וכו' [ומנהגינו לעולם בהשכבות להזכיר שמו ושם אביו, ולא את אמו, ואפילו באשה כגון דינה בת יעקב. ועיין לקמן סימן קפ"ו הערה נ"ו]. וכן אומר אלוה אתה אמרת וכו' וקדיש דעתיד יתכלי וכו' כנז"ל:

מחידושי רבותינו

המשך מהעמוד הקודם

אחרים. ואם אינו הולך בדרך הישרה אין האב מתענג באהבתו אף על פי שאינו שונאו ולזה ביאר לנו הפסוק, ונתן טעם מה היא הסבה שאהב יצחק את עשו ואמר הטעם כי ציד בפיו שעולין בגימטריא רל"ב, כמנין ע"ב מ"ג ס"ה ב"ן, שורש הנשמות שבלע בפיו. ומצד זה היה אוהבו לא מטבע אהבת האב לבנו שהיא אהבת תענוג ושעשוע, ולזה הוצרך הכתוב טעם סיבת אהבת יצחק לעשו. מה שאין כן רבקה, כשהודיענו הכתוב שהיתה אוהבת את יעקב, לא נתן הכתוב טעם סיבת האהבה אלא כטבע אהבת האב והאם לבנו כשהוא הולך בדרך הישרה. וממילא שגם יצחק היה אוהב את יעקב כטבע האב לבנו הישר והגון אהבת תענוג ושעשוע דומיא דרבקה.

(חן טוב למהר"י בדיחי זצ"ל)

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,
דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,
יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

חכמי תימן

הרב שלום עאשרי זצ"ל חי לפני כשלוש מאות וחמישים שנה, וידוע משיר שחיבר על גלות מוזע הפותח במילים 'אזיל דמעוטי'. תנצב"ה.

על זכותם העולם עומד

התודה...

הברכה...

לאחים היקרים האהובים והנחמדים, צנועים ונהבאים, מדברים מעט ומעשיהם רבים, ה"ה שמואל ויעקב אגרהם יצ"ו יח"ר שיתמלאו כל משאלות לבם לטובה, ויאריכו ימים ושנים בבריאות איתנה ונהורא מעליא, ויראו כל זרעם הולכים בדרך ישראל סבא משמרים מסורת אבותינו קלה כבחמורה, ויהיו מגדולי הדור הבא, וירבו כנוכחי שמיא וכחול ימא, אכ"ר

הערות, הארות ותשובות לחידות ויתן לשלוח לפקס: 03-9130004 או בנייל: e0504150896@gmail.com

תפארת בנים

מילדי הגנים, עוסקים במלאכתן...

לומדים בעמל ומחליפים כח ומתרעננים בטיילת

מבצע 'תפילה בהתמדה' אשר זכו וקיבלו סידור מתנה ה"ה יוסף חסיד ויזנתן מפע"י נ"י יה"ר שיתקבלו תפילותיהם ברצון, אכ"ר

בדרכיהם אתהלך....

שמירת שבת בנפש ומוח

מעשה ביהודי אחד תם וישר, שהלך כמה ימים רגלי, ושיער לעצמו את מהלך הדרך שיספיק להגיע למחוז חפצו בערב שבת. אמנם טעה בדרך, ולא מצא את מי לשאול. כשראה בערב שבת שהשמש כבר בראש ההרים, אחזתו אימה, איך תיכנס השבת והוא אינו בין יהודים. ועוד, זכר את מאמר חז"ל, כל המחלל את השבת, כאילו עבר על כל התורה כולה. ואז החליט שמוטב לו למות זכאי ואל ימות חייב, דהיינו שלא יחלל את השבת. אך, לא ידע מה שאמרו חז"ל עוד, וחי בהם ולא שימות בהם.

מה עשה. חפר בור בחולות המדבר, וקבר את עצמו עד לכתפיו, כי לא רצה לחלל את השבת. והנה עובר-אורח ראהו ושאל לו, מדוע עשה כך. השיב לו היהודי, שאינו יודע כיצד יגיע למושב היהודים. אמר לו, תמשיך להלך חמש דקות בכיוון זה עד ראש הפסגה, ומשם תשקיף על בתי היהודים. וכן היה, והיהודי הגיע למחוז חפצו בטרם כניסת השבת.

(בחידי סגולה עמ' ר"ח)

"כסא דנחמתא"

נשג קמיה ידידנו היקרים והחשובים כל בני משפחת סודמי, דנין וגזי הי"ו על פטירת אם המשפחה והאחות הדגולה מרת מזל סעדה בת יוסף ע"ה האשה החשובה שזכתה להאריך ימים ושנים, והיא משרידי דור ראשונים ואף הקימה זרע ישרים מבורכים, אשר בתשב"ר הם תומכים תעמוד לה זכותה הרבה, וגם אשר נמתת ידה תמכה בתלמוד תורה, ובגן עדן לנפשה תהיה מנוחה את ב"ב ומשפחתה המב"ה ינחם, ובתוך אבלי עיון עליהם ירחם לימוד תשב"ר השנה יזקף לזכותה, ויהיו עולו גדול מאד לנשמתה כאבים יחיו את כאב המשפחה הנחלת וצוות תלמוד תורה 'עטרת חיים' וכל החתולים

לזשיק

יובל בן דוד

ורות בת זכריה

לזשיק

שלום בן יעקב ומירב

טליה בת מנשה